

"Published and distributed under per-
mit (No. 584) authorized by the Act
of October 6, 1917, on file at the Post
Office of Boston, Mass. By order of
the President, A. S. Burleson, Post-
master General."

Krikščionys darbininkai vie-
nykitės! Spieskitės į vienin-
telę darbo žmonių organiza-
ciją Amerikoje — Lietuvii
Darbininkų Sąjungą.

Organas Amerikos Lietuvių
R. K. Švento Juozapo
Darbininkų Sąj. gaus.

"DARBININKAS"

— RINA —
UTARNINKAIS, KETVERGAIS IR
SUBATOMIS.

Metams \$4.50
Užrubėję metams 5.50

"DARBININKAS"

806 BROADWAY, BOSTON 27, MASS.
Tel. South Boston 620.

VOL. VII, No. 73 (771).

SUBATA, BIRŽELIO 24 D., 1922.

Kaina 5 centų

EXTRA

Didelis kraujo praliejimas Paskerdė 44 streiklaužius Kaltinama kompanija

BAISENYBĖS STREIKO LAUKE.

Herrin, Ill. — Streikuojantieji angliakasiai su šauksmu "no mercy!" jokio pasigailėjimo pradėjo karą prieš visus neuniistus angliakasių dirbusius Williamson pavieta anglių kasyklose.

Ikišiol pagal unių viršininkų apskaitliavimo nužudytą 44 streiklaužius ir apie 100 streiklaužių sužeistą. Tarp užmuštųjų du yra uni-jistai. Bet nužudytųjų skaičius būsių kur kas didesnis.

Užpuolikų sužvejėjimas buvo nesvietiškas. Skerdynėse dalyvavo ir moterys. Pasigėrėdami skerdė streiklaužius, kaip meitėlius. Moterys mirtinai sužeistiems streiklaužiams atsisakė teikti bile koki patarnavimą. Atsisakė suteikti ir vandens lašelį mirštančiam kraujuose papludusiam streiklaužiui.

Teroras ir baisenybės prasidėjo šitaip. Streikininkai susiorganizavo, apsiginklavo ir išmaršavo atakuoti kasyklas kur dirbo arti 200 skebų. Juos saugojo 25 sargai. Toji anglių kasykla yra viršutinė. Ten dirbo ne angliakasiai, o šiaip darbininkai pastatyti į sustraikavusių angliakasių vietą. Tą kasyklą užatakavo daugiau, kaip 1.000 ginkluotų streikininkų. Apsuė kasyklą atidarė ugnį. Kasyklų superintendentas, pamatęs "priešininkų" apsuptas esąs, išskėlė baltą vėliavą. Šitame bombardavime buvo užmušta trys žmonės ir apie 20 sužeista.

Pasidavęs superintendentas pareiškė, kad pasiduodas be išlygų ir darbas kasykloj bus sustabdytas, o darbininkai paleisti. Bet jau buvo pervėlu. Streikininkai jau buvo kraujo paragavę. Todel streikininkai atnaujino ataką ir paėmė nelaisvės visus skebus. Niekas nedarė nei mažiausio pasipriešinimo. Pasidavė, kaip avys.

Paimtuosius nelaisvės streikininkai pradėjo vestis linkui Herrin. Inėję į krūmus, sustojo. Nelaisviai buvo pastatyti krūvon ir į juos atidaryta ugnis. Vietoj krito 25 skebai. Kiti leidosi bėgti į visas puses,

zvimbiant karštomis kul-koms. Streikininkai užtelė-jo gaudyti bėgančius. Vienas pagautas nelaisvis tapo pakartas. Kompanijos superintendentas C. J. McDowell rastas negyvas tarp nugalabintųjų. Jisai besąs baisiai sudaužytas.

Krūmuose pagauta šeši besislapstantys skebai. Juosius nusivedė į Herrin. Buvo atliakta konferencija ką jiems padaryti. Nutarta nu-linėuoti. Jie buvo surišti, nuvesti prie kapy už mieste-lio baisiai sudaužyti ir pa-likti. Kai laikraščių repor-teriai prie jų atėjo, tai trys jau besą negyvi, o kiti be-mirštą.

Kuomet iš kasyklos visi žmonės buvo išgabenti, tai aplinkui esantieji vagonai tapo padegti. Geležinkelis tapo išdinamituotas.

Illinois valstijos guber-natorius Small paklausė te-telegrama šerifo kas daroma tvarkai sugrąžinti. Šerifas atsakė, kad viską turįs savo rankose. Illinois valstijos sargybinių gen. Carlos klausė ar reikia atsiųsti sargybinių. Šerifas atsakė, kad ne-manas, kad karas atsinau-jinsias ir pridūrė: "The coal Company iš to blame," ang-lių kompanija kalta.

Aplinkiniai fermeriai su-žeistuosius skebus surinko ir sunėšė į savo namus. Bet spėjama, kad nemažai su-žeistųjų kančiose baigia sa-vo dienas krūmuose, nei ke-no neprižiūrimi.

VOKIEČIŲ DARBININ- KŲ SUVAŽIAVIMAS.

Berlin. — Prasidėjo Vo-kietijos metinis Darbo Federacijos suvažiavimas Leipcige. Delegatams kal-bėjo du Vokietijos ministe-riai — Darbo ministeris Braun ir Ekonomikos minis-teris Schmidt. Svarbiausiu suvažiavimo dalyku yra ko-va už 8 valandų darbo die-ną. Metalų darbininkai yra išsikovoję 48 valandų savai-tę. Ministeris Schmidt ra-gino Federaciją stovėti už 8 valandų dieną. Jis sakė, kad Vokietijos pramonė pa-sirūpintų padidinti gamybą ne ilginant darbo valandas, už savo narius panašią sumą o geriau ją suorganizuojant pinigų, lengvai surastų bū-ir įvedant mechaniskus pa-tobulinimus.

DRAUGIJOMS.

Lietuvių draugijos Ame-rikoje labai žymiai prisidė-jo prie Lietuvos atgaivinimo ir jos laisvės atkovojo.

Lietuvių draugijos beabe-jo daug prisidės ir prie tos laisvės sutvirtinimo ir už-tikrinimo.

Į Lietuvos istorijos lapus jos įrašys garbingai ir tą faktą, kad kai Lietuva, at-gavusi politinę laisvę, kovo-jo už savo ekonominę laisvę, be kurios ir tikros politinės laisvės negali būti — kada ji pirmą syk po kelių šimtme-čių įvesti savo lietuviškus pi-nigus — tada beveik visos A-merikos lietuvių draugijos parėmė tėvynę Lietuvą, skir-damos į Aukso-Sidabro fon-dą savo gausias dovanas.

Tuo tad reikalu ir priva-lėtų susirūpinti visos mūsų organizacijos, kaip Centra-linės, su visais savo skyriais ir kuopomis, taip lygiai ir vietinės. Tame istoriniame dokumente, kur bus surašy-ta vardai ir pavardės visų aukojusių į Aukso-Sidabro fondą — mūsų organizacijų vardai turėtų užimti garbin-gąją pirmąją vietą.

Dabar artinasi seimų lai-kai. Lai Lietuvos mylėto-jai skaito savo šventa prie-derme seimuose tą klausimą išskirti ir intinkinti seiminin-kus, kad jų organizacijų vardas lietuvių istorijoje tu-ri būti garbingai pažymėtas.

-Lai tą pat padaro ir vietinių draugijų vedėjai. Po kiek draugijos, susivieniji-mai ir sąjungos turėtų aukas skirti — negalima iš anksto nuspręsti, kadangi tai yra liuosos valios darbas ir nie-kas negali uždėti priedermės pavidale išanksto nustatyto mokesnio. Tačiau ar nebū-tų pageidaujama, kad mūsų organizacijos taip taikintų savo auką skirti, kad išeitų nuo kiekvieno nario bent po 25c. Organizacija uždėjusi nuo kiekvieno panašią sumą o geriau ją suorganizuojant pinigų, lengvai surastų bū-tus tuos pinigus šiočiu ar tokiu būdu savo kason atpil-

dyti.

Žinoma, tų pačių organi-zacijų nariai prie visatinos rinkliavos dės savo aukas skyrium, kaip pavieniai asmenys. Lai kiekvienas pasirūpina, kad aukotojų sąrašė būtų ir jo vardas at-skirai pažymėtas. Bet pa-vieniai asmenys tik tuomet parodo savo galybę, kada koks nors asmuo, ar ištaiga juos sukviečia kokiam ben-dram darbui. Tą darbą at-likus, miniai išsiskirsčius ir vėl nebežymu jokios pajė-gos. Bet kada organizacii-ja, veikianti pastoviai, at-lieka gražų ir naudingą dar-bą — ji netik savo vardą gar-bingai įrašo istorijon, bet ji augina ir auklėja visuome-nės savo tautos pajėgas, ji apreiškia demokratijos galę, kuria tik ir gali remties tau-tos ateitis.

Visų draugijų vedėjai privalėtų pasirūpinti in-traukti savo draugijas į eilę tų, kurios kovojo už Lie-tuvos ekonominę laisvę.

BAISI PATŽUDYSTĖ.

Haverhill, Mass. — John H. Sargent, 83 m. amžiaus, papildė baisią patžudystę. Pradėjo save piaustyti skus-tuvu, o paskui pasiėmė peilį. Padarė ant savo kūno 39 žaizdas. Paskui atsuko ga-zo ragelį. Apžiūrėjęs lavo-ną daktaras pasakė, kad jis mirė nuo gazo nuodų, o ne nuo baisyčių žaizdų. Žmo-gelis buvo ligustas ir negalė-davo užmigti.

PINIGŲ KURSAS.

Žemiau paduodame kiek kainavo pasiuntimas 1,000 auksinų į Lietuvą. Prie že-miau paduotų kainų yra priskaityta pasiuntimo kaš-tai:
Šeštadienį, birželio 17 — \$3.80
Pirmadienį, birželio 18 — \$3.80
Antradienį, birželio 20 — \$3.70
Trečiadienį, birželio 21 — \$3.80
Ketvirtadienį, birž. 22 — \$3.70
Penktadienį, birž. 23 — \$3.70
LITHUANIAN SALES CORPORATION,
BOSTON 27, MASS.

NULINČAVO NEGRĄ.

Summit, Miss. — Bob Collins, nigeris, apkaltin-tas užpuolime ant baltos mo-teries, tapo govėdos pakar-tas.

MIRĖ RUMUNŲ VEIKĖJAS.

Rymas. — Take Jonesu, buvusias Rumunijos premie-ras ir vienas žymiausių ru-munų veikėjų, mirė pasir-gęs keletą mėnesių.

10.000 ŽMONIŲ BE PASTOGĖS.

Sofija, Bulgarija. — Pa-nedėlyje ir utarninke del di-delio lytaus ištvino upės ir 10.000 žmonių liko be pasto-gės. Daug blėdies pridary-ta.

REIKALAUJA NUBAUSTI.

Maskva. — Didžiulė de-monstracija buvo surengta prieš socialistus-revoliucio-nierius, kurie nužudė Vo-lodarskį presos komisijonie-rių Petrograde 1918 m. Da-bar užmušėjų eina teismas. Demonstracija išreikšta rei-kalavimas nugalabinti už-mušejus.

SUSTREIKAVO.

New York. — Vyrų rūb-siuovystės pramonėj įvyko streikas. Sustreikavo 50.000 darbininkų. Streikinin-kai reikalauja, kad hūbsiu-vystės darbai būtų pavesti vien registruotiems uniji-niems kontraktoriams.

DIDELI POGROMAI.

Kopenhagen. — Iš Hel-singforso pranešama, kad Ukrainoj einą baisyūs žydų pogromai. Keturiuose mie-stuose visi žydai esą išpiau-ti.

DRAUGAI IR DRAUGĖS!

"GIEDRA"
Skaitykite ir platinkite lai-kraštį "GIEDRA." Lietuvii Katalikų Moksleivių Organa. Kaina metams Amerikoj \$2.50.
55 W. Market Str.,
Wilkes-Barre, Pa.

EINA VALDŽIAI TALKN.

Vienna. — Austrijos pre-mieras Dr. Sipel atsisaukė i valdininkus atsižadėti da-lies algų birželio mėnesį, kad valdžia galėtų išeiti iš finan-sinio keblumo. Valdininkai, nors būdami blogesnioje pa-dėtyje, negu kiti darbinin-kai, pasižadėjo padaryti tą pasiaukavimą. Valdžia iš-moka valdininkams 88.000.000.000 kronų mėnesyje. Valdininkai atsižadės 17.000.000.000 kronų iš birželio mėnesio algų.

PRASIMUŠE VANDUO.

Brownsville, Tex. — Rio Grande upės vanduo prasi-mušė per pylimą ir pradėjo aplieti žemėsnesias vietas. Didis darbininkų būrys pa-siūstas pylimą sustiprinti.

MALONI ŽINIA.

Pereitame "Darbininko" numeryje turėjome gilių paskelbti, kad Susivieniji-mo L. R. K. Amerikoje sei-mo pradžia graži. Dabar turime laimę pranešti, kad seimas buvo sekmingas. "Darbininko" administra-torius M. Kerbelis štai kokią telegramą atpyškino:

Wilkes-Barre, Pa., birže-lio 22. — Seimas buvo triukš-mingas, bet svarbiausi klau-simai išrišta sekmingai.

Valdybon pateko: prez-i-dentas Milius iš Pittsburg, Pa., vice-pirm. J. Saliūnas, sekretorius Kizis, išdinin-kas Stulgaitis.

Aukso-Sidabro Fon-dan paskirta \$500.
Seimas užsitęsė i ketvirtą dieną.

KNYGOS LIETUVON PASIŪSTOS.

LDS. Centro Valdybos pereitą žiemą sumanytas pasiuntimas kny-gų Lietuvos Darbo Federacijai išpildytas gegužio 30 d. Laivu Beren-garia tą dieną išvežtos Lietuvon. Dabar tas siuntinys vilimės jau yra Lietuvos Darbo Federacijos rankose.

Štai kokios, kiek ir už kiek pasiūsta knygų Lietuvos Darbo Fe-deracijai:

PAŽINKIME SOCIALIZMĄ	1200
DARBININKO DOVANĖLĖ DARBININKAMS	6000
KOMEDIJĖLĖS	120
TRYS KELEIVIAI	450
L. D. S. KALENDORIAI	6.000
ŽYDŲ KARALIAUS	100
LIETUVIAI KATALIKAI IR KITOS SROVĖS	300
SVARBŲS KLAUSIMAI	6000
APIE RELIGIJOS PRADŽIĄ	450
BROLIAI, TIESOS KELIU PIEMYN	3.040
VAIZDELIAI	1.650
GEGUŽĖS MĖNUO	100
PULKIM ANT KELIŲ	880
MŪSŲ TIKEJIMAS	450
KURIŲ BUS VIRŠUS	1.8000
DANGAUS KARALIENĖ	1000
BOLŠEVIZMAS	450
BEN HUR	100

Tas surašas iš viso sudaro 18.360 ekzempliarių. Jų vertė skaitant katalogine kaina — \$5.597.50.

Toms knygoms pasiūsti katalikiškoji visuomenė sudėjo ikišiol tik apie \$300. O jų pasiuntimo lėšos vien per vandenį atsėjo \$119.

Mes nei kiek neabejojame, kad katalikiškos spaudos rėmėjai ir mūsų prieteliai pasidarys, kad už tas Lietuvos Darbo Federacijai pasiūstas knygas patys aukos ir parinks aukų nuo kitų mūsų prie-telių.

Prašome tame darbuotis dabar, be atidėliojimo.

Minis 14 South Boston's utarinkais, kvėpavimais ir subatomis. Leidžia Am. Lietuvių Rinko Katalikų St. Jozefo Darbininkų Sąjunga.

"DARBININKAS"

(THE WORKER)
The Lithuanian Tri-Weekly Paper.
Published every Tuesday, Thursday, and Saturday by St. Joseph's Lithuanian R. C. Association of Labor.

Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on July 12, 1918.

Subscription Rates:
Yearly\$4.50
Boston and suburbs\$3.50
Foreign countries yearly\$5.50

PRAMONĖ IR DARBININKAI.

4. Kame Išeitis.

Cia kalbėdamas apie tas priemones, kurios galėtų išvesti iš dabartinios keblios padėties Europos sausžemį, skaitau jas tik kaip pereinančio laikotarpio. Iman ties šitų priemonių Europos sausžemio pramonei pakelti, sumažinti dalinai bedarbės šmėklą Amerikoje ir Anglijoje, kad ir prie dabartinios ekonominio kapitalizmo tvarkos. Bet bedarbė tik sumažintų tos priemonės, o ne pašalintų, apie pašalinimą vėliaus.

Prie šiandieninės tvarkos, išeitis iš susidėjusių sąlygų yra tik viena — Amerikos ir Anglijos kapitalistai su savo mašinomis, gaminimo įrankiais ir kapitalais privalo būti tuojaus išleisti iš Europos valstybių ir ten savo atsakomybę, ir pelnų organizuoti pramonę.

Tada, tada Europos gautus turtus, pramonę ir darbo jėgas, Amerikos ir Anglijos kapitalistai vedini savo nepaprasto gobšumo išjudinti iš nenaudojimo. Būtu Europos darbininkams darbo, gautų už jį atlyginimą, prigaminant turtų ir pakiltų bendra ekonominė ir finansinė Europos valstybių gerovė.

Amerikos ir Anglijos kapitalistams radus progos savo gaminamas mašinas ir įrankius svetur vežti, atsidarytų dirbtuvės ir čia, Amerikos ir Anglijos darbininkams rastūsi darbo, būtų ir pragyvenimas.

Paėmus Europos pramonę Amerikos-Anglijos kapitalistams į savo rankas, Europa greitai atgytų, darbininkų sąlygos pagerėtų, turtų pasidaugintų. Klausimas yra tik ar panorėtų Amerikos-Anglijos kapitalistai eiti su savo kapitalais Europą ir kiek tai naudinga būtų pačioms Europos sausžemio valstybėms?

Atsakymas bus, Amerikos-Anglijos kapitalistai su savo kapitalais Europą eis, kad tik juos ten išleistų, juos stumia jų pačių interesai. Bet kadangi jie savo kapitalais užslopintų tenyškūs, daug menkesnius kapitalistus, tai šitie turėdami iškėmės į sąjovą, ir daro viską, kad Amerikos-Anglijos kapitalistų neįsileidus.

Bet Amerikos-Anglijos kapitalistų bijosi tik Europos valstybių buržuazija, nes šitie juos nustumtų nuo naudojimo tenyškųjų darbo žmonių, bet bendrai valstybių gerovei ir darbo žmonių tik naudon išeitį. Svarbiausia valstybei ir darbininkams yra tai ne kam dirbtuvės ir gamybos žmonių priklausau, bet kad tik jų pakankamai būtų, kad jos funkcionuotų, kad duotų žmonėms darbą ir uždarbio, kad gamintų turtus. Nuo šito, darbo žmonių ir apskritai ekonominė gerovė Europos valstybių tik pagerėtų.

Juk ką Amerikos-Anglijos kapitalistai savo kapitalais, mašinomis ir kitais gaminimo įrankiais pagamins Europos valstybėse, tai juk neišgabens Amerikon ar Anglijon, nes ten pakankamai ir be to gaminių yra, o paliks tuos turtus jų pačių valstybių ribose.

Tik vieną reikia sąlygą statyti, kad būtų uždrausta vežti žaliąją medegą neapdirbtame pavidale, nes tuo mažinama būtų šalies turtai ir bendra ekonominė gerovė bloginama.

Svarbu tat yra, kad šiuo momentu neesant kito kelio Europos sausžemio pramonę išvystyti, o lygiu būdu ir Amerikoje - Anglijoje, prie šiandieninės ekonominės tvarkos negalint bedarbę kitaip pašalinti, reikia Europos ir Amerikos darbo žmonių daryti spaudimą į savo valdžias, kad Amerikos-Anglijos kapitalistams su jų kapitalais, mašinomis ir gaminimo įrankiais būtų pilnai atidarytos durys visų Europos valstybių, organizuoti ten pramonę savo atsakomybe ir pelnu. Lygiai tas patsai turi būti padaryta dėl išvystymo pramonės Afrikoje, Afrikoje ir Australijoje.

Šituo keliu einant bus išvystyta pasaulinė pramonė, bus prigaminata visur apščiai turtų, visose šalyse žmonės galės žmoniškai-kultūringai gyventi, bus darbų, bus ir uždarbio. Pasilygins maždaug visose šalyse turtai, bus galima pakeisti ir šių dienų netikusią ekonominę tvarką. Apie tai vėliaus.

IŠ MŪSŲ CENTRO.

KAIP JAUCIASI ATSI-METELIAI.

Pasiklausykime kalbos vieno laisvamanėlio, kurs tulaime socializmo laikraštyje šiomis dienomis šiaip prabliu (paduodame jo rašto ištraukas):

"Jonas Šliupas ištraukė mus iš prietarių, atskyrė mus nuo bažnyčios, atėmė iš mūsų Dievą."

"Išdygo socialistų organizacija. Joje pinigų nebuvo užtad dauguma 'didvyrių' iš jos pasitraukė, viešai arba privačiai savo klaidų atsižadėjo ir nusirito į pelningesnį abazą... Atsirado tautininkų srovė, kuriai nepasisekė surasti pastovius principai, vertos pasisventinimo idėjos bei siekliai... Ir socialistams, kurie jėgėme chaosą, prirūtelė suirutė! Vyrai, kur mes ei-

name? Kas mūsų laukia? Jei snausime, tai geritu laiku be kunigo pasporto negatvėje pasirodyti negalėsime. Vyrai, ar nelaikas subrusti kol dar galima viešai teisybę pasakyti? Argi jau nėra jokių idealų, kuriems visiems brangūs ir už kuriuos mes norime kovoti? Vyrai, krūvon ir kovon."

Panašios kalbos pasiklausius taip ir rūpi ištarti, kad tai desperatų klyksmas, pašutinis pasispardymas. Per ilgus metus mūsų atsimetėliai organizavosi, bruzdėjo, veikė, keikė, šmeižė ir visa tai tik tam, kad galų gale patiemis pamatyti, kad jie nieko gero nenuveikė, kad iširo, kad savo tarpe nebesusišneka. Po ilgų kovos metų jie turi užduoti sau klausymą, ar jie turi idealą, už kurį kovoja, ar ne. Jie nežinojo, už ką ir dėl ko kovoja, tai aišku, kad negalėjo būti nei kovos vaisių. Jų vienatinis vaisius tai suirutė, jų užmokesnis — desperacija. Ką gelbės vėl šaukti visus bedievių ir krūvų? Juk ne kas kitas, kaip toji bedievybė jiems ir idealą atėmė. Nori džiaugties Dievo netekę, o bet-gi rengiasi, nykštukai, į kovą prieš Dievo Bažnyčią. Ir vėl it tos peteliškės puls ant šviesos tik tam, kad nuo jos nusvylis ir bejėgiais parkritus.

Gaila tų aukų vieno žmogaus protinio išdykimo. Senelis daktaras Šliupas turi progos pasidžiaugti savo darbo vaisiais ir giliai pamąstyti apie juos.

Fed. Sekretorijatas.

NESIDUOKIME APGAUDINĖTI

Pabaigoje 1921 m. ir pradžioje 1922 m. Tautos Fondas yra gavęs keletą graudinantių laišku nuo tulos Liudvikos Barkauskaitės iš Karaliaučiaus prašant aukų apmokėjimui daktarui už akių operaciją. Kadangi tie laišku neįrodė gautinai teisingai, A. L. R. K. Federacijos Sekretorius už klausė laišku Lietuvos Konsulį, p. V. Gylį, Karaliaučiuje, apie teisingumą tų prašymų. Pasirodė, kad L. Barkauskaitė amerikiečius apgaudinėjo, ką liudija žemiau talpinamas Lietuvos Konsulio Karaliaučiuje laiškas.

A. L. R. K. Fed. Sekret.

Amerikos Lietuvių R. K. Federacijos Valdybai, Brooklyne.

Karaliaučius,
1922, bal. 25 d.

Gerbiamieji:

Atsakydamas į Federacijos Sekretoriaus laišką iš šių metų kovo 17 dienos dėl Lietuvos pilietės Liudvikos Barkauskaitės elgėsimosi, turiu garbės pranešti šitas žinias:

Liudvika Barkauskaitė su savo motina gyvena Karaliaučiuje arti metų. L. Barkauskaitė gydydė čia pas profesorį Piek, kuris namė nuo jos akių kataraktą. Abi žmonos, matomai, yra labai neturtingos ir todėl išsivardusios, kad Amerikos lietuviai duosnais šelpia savo tautiečius, kreipėsi į Tautos prašydamos pagalbos. Kada paaiškėjo, kad pašalpos yra siunčiamos iš Amerikos lengvai, tai juodvi pavartojo prigravimą. Tarp kitko juodvi su pagalba vieno žyduko (kurio pavardės juodvi ne pasako), padirbo liūdnus, neva profesorius Piek reikalauja 5,000 ir 3,000 markių už operaciją ir driso padėti apačioje net profesorius parašė. Kad sugraudint savo tautiečius Amerikoje, juodvi rasinėjo Tamstoms ir pasirašė su pažymėjimu, kad juodvi ir kitų bėsenybų Vokietijoje.

Už parašą Prof. Piek'o padirbi-

ma ir už prigravindėjimus, juodvi buvo smarkiai išburtos ir nuslystos pas profesorį Piek'ą atsiprašyt. Patsai profesorius Piek pasakojo man, kad pažindamas gerai lietuvius ir mylėdamas mūsų tautą jis per 3-4 metus gydė ligone Liudviką pas save klinikoje veltui. Atvažiavus klinikoje ji imokėjo vos 1000 markių, ir kada vėliaus sakėsi neturinti daugiau lėšų, profesorius suvis nieko nuo jos nereikalavęs. Kadangi profesorius dovanojosi motinai ir dukteriai jų šunys, tai konsulas sugrąžino juodviems pasus ir patarė neprigaudinėti daugiau žmonių ir grįžti greičiau Lietuvon. Motina, matomai, išvažiavo, o duklė įsitaisius geresnius rūbus pasiliko su pinigais Karaliaučiuje.

Prie šio pridedu atimtą nuo Barkauskienės "Deutsche Bank" pažymėjimą apie parsijusius iš Amerikos L. Barkauskaitės vardu pinigus.

Malonėkia priimt aukštos pagarbos pareiškimą.

Vytautas Gylis,
Konsulas.

PASTABĖLĖS

Laisvamaniai turi visuomet atsiminti, kad paminėti motoreiklį esant Natkevičiui, būtų didžiausias storžieviskumas.

"Karys" Lietuvos kariuomenės laikraštis nuo birželio pradžios pradėjo eiti iliustruotas.

"Naujienos" num. 141 "Darbininkui" pataria nekalbėti netiesai. O "Darbininko" netiesia tame, kad paduodant vieno sugrįžusio iš Rusijos amerikiečio pasakojimą apie baisų badą Rusijoje pasakėme, kad tai yra socialistų rojuje. Girdi visi žiną, kad komunizmas nuo socializmo skiriasi, kaip ugnis ir vanduo. Bet dar geriau visi žino (gal išskiriant "N-mų" redaktorių), kad Rusija vadinasi Rossiskaja, sovietiskaja, socialistiškąja Federativnaja Respublika.

Pereitame panedėlyje prasidėjo Detroito laisvojo Susivienijimo Seimas. "Amerikos Lietuvius" paduoda, kad delegatų esą 63. Kairieji delegatai esą gerai susiorganizavę, o "tautininkai" pakrikę. Katalikų Susivienijimui suvažiavo delegatų 130. Reiškia daugiau, negu dvigubai, negu laisviečių seime. Bet abiejuose susivienijimuose yra dvi pakraipos.

Katalikų laikraščiai su džiaugsmu praneša apie augstus mokslus baigusius vaikus ir merginas. Socialistų ir laisvamanų laikraščiai tame reikale tyli, neturi ko pranešti. Bet iš to nereikia dyvytis, juk pas juos mokslas visai kitaip suprantamas, negu pas katalikus. Pas juos pakanka nustoti tikėti ir tikyba praktikuoti, kad būti apšviestu. O jei mokyti nori vadintis, tai niekink, šmeižk Bažnyčią, kunigus ir tokiu būsi.

So. Bostono s-riečiai rengia pikniką, kur dalyvausią ir Natkevičius su Žygeliu. S-riečiai turi atsiminti ne tik nieko su motoreikliu pikniką, nes tai būtų nežmoniškas Natkevičiaus i-

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖS PERLAIDOS

Jos lengviau iškeičiamos ir pinigus visose Lietuvos įstaigose.
REIKALAUKITE Lietuvių Prekybos Bendrovės perlaidų vietiniuose Bankuose ar pas vietinius agentus. Jeigu jie nenori jį Tamstoms parduoti, praneškite mums ant sekantio adreso:
LITHUANIAN SALES CORPORATION, 414 Broadway, Boston 27, Mass.

žeidimas.

Kad nesiseka, tai nesiseka Amerike Natkevičiui su Žygeliu. Jų fizijonomijos ir šiaip jau grinoriškos, o štai "Sandarų" kiek sykių jų "pikčieriai" tilpo tai vis užtepta per daug smalos. Na, bagai svečiai išsena, kaip nigeriai.

"Sandara" žadėjo pasirodyti su prirodymais, kaip "Darbininkas" prieš Šaulius agitavo, o vis dar nepasirodo.

Laisvamaniai tebekelia triukšmą dėl atstatyto iš atstovybės Rimkaus. Patartina jiems tą klausimą pavesiti Tautų Lygaj arba Haagon susirinkusiai konferencijai.

Kai "Keleivis" padarė uniją su Pilsudskiniu prošeponų laikraščiu "Kuryer Codzienny", tai "Sandara" paklausė: "kokiu išrovavimu tas daroma." I tai "Keleivis" atsakė: "biznišku išrovavimu." Tada "Sandara" tarė: "tai lai laimingas sau bizniavoja." Kaip matote labai draugingas kaimynų pasikalbėjimas. Broklyno "Vienybė" sužinojusi apie įvykusią uniją tarp "Keleivio" ir prošeponų prielankiai patvirtina ir sako: "Žinoma, biznis yra biznis." Chicagos "Naujienos" išgirdusios apie "Keleivio" ženybas, pareiškia: "Kritikuoti juos (gal jį) delto būtų bereikalingas darbas." Džiaugkitės ir linksminkitės prošeponais, Pilsudskiais, Meistavičiais ir visi dvarininkai lietuviai socialistai ir laisvamanai su jumis. Parodykite mūsų socialistams ir laisvamanams daugiau dolerių ir jie stos jums talkon pasmaugti Lietuvą.

Po "Keleivio" ženybų su "Kuryer Codzienny" ir po socialistų ir laisvamanų laikraščių atsiliepimo dėl to įvykio, lenkai jaučiasi tarsi Ameriką atradę.

— Iš kur, Tamsta, turi tokį gražų laikrodį?

— Tai Jono Buldos dovana.

— Aha, o kas jis toks?

— Aš nežinau, antram viršely taip įrašyta.

Žinom, kuomi esame, bet nežinome, kas iš mūsų bus toliau.

Sekspiras.

PIGIAUSIS IR SAUGIAUSIS BUDAS

Vežtis ir Siųsti
Pinigus į Lietuvą.

ŽINIOS IŠ LIETUVOS.

SPORTAS LIETUVOJE.

Užsienyje sportas jau senai plačiai yra išsiplėtojęs, ypač ten, kur tauta yra kultūringa. Lietuviai įstoje į nepriklausomą gyvenimą taip pat nenor pasilikti nuo kitų tautų šioje srityje. Ši kūno kultūros svarba senai ir lietuviams buvo suprantama, tik daug trukdė organizavimuisi krašto apystovos. Šiandien, kada valstybinis darbas šiek tiek aptvarkytas, pradėdama kreipti domė kaip į protinį, dvasinį, taip ir į fizinį piliečių auklėjimą.

Nuo 1919 metų gyvuoja Lietuvos Fizinio Lavinimos Sąjunga. Joje jungiasi, visi be pažiūrų skirtumo, suinteresuoti sportu žmonės. Leidžia ir savo organą "Lietuvos Sportas." Laikraštis valdžios remiamas. Bet lig šiol ši Sąjunga mažai išsiplėtojo: susitvėrė vos trys skyriai (L. F. Lav. Sąj. Klubas Kaune, L. Fiz. Lav. Sąj. skyriai Ukmergėje ir Lazdiujuose). Kaltinti mūs jaunimą, kad nesideda, iškarto nereiktų sakyti. Gal nepasisekimo priežastimi yra Sąj. vadovai, kaip dauguma kairiųjų pažiūrų žmonės ir saviems tikslams nor panaudoti? Bet silpna organizavimo pažanga matos. Kad ir tvėrėsi šen ar ten sporto grupės, tai sau atskirai. Pavzd.: Panevėžio Sporto Sąjunga "Sveikata", Marijampolės Sporto Sąj., Vilkaviškio sporto draugija "Sanitas", Šaulių Sąjungos būriuose sporto sekcijos. Toliau visos sporto kuopos jėgo į Lietuvos Sporto Lygą.

Taip pat gyvuoja daug sporto sekcijų Aiteininkų ir Pavasarininkų kuopose. Jose pradėjo reikštis pagėdavimas susiburti visoms kat. organizacijų sporto sekcijoms vienon vadovybėn, o paskiau, kaip po didelės sporto Federacija įeiti į Liet. Sporto Lygą. Katalikų visuomenės veikėjai ėmėsi darbo. Š. m. balandžio mėnesį susitvėrė Liet. Gimnastikos ir sporto Federacijos Centro Valdyba. Į ją įėjo kat. organizacijų atstovai. L. Gimn. ir Sp. Fed. Centro Valbos pirm. Karolis Dineika, vice-pirm. d-ras Eretas, sekretoris A. Likerauskas (nuo pavasarininkų), išdininkas A. Valavičius (nuo Aiteininkų) ir p-lė Arminaitė (nuo katalikų mokytojų). Federacijos užduotis — suorganizuoti sportą katalikiškų bei krikščioniškų organizacijų tarpe ir sujungti visas jų kūno lavinimosi sekcijas į tam tikrą "Lietuvos Gimnastikos ir Sporto Federaciją." Naujai Federacijai gerai dabar einasi. C. V. nariams apalankius kaikiurias vietas susitvėrė naujos At-kuose ir Pav-kuose sporto sekcijos. C. V. rengiasi atskirai ar drauge su blaivininkais leisti savo organą. Centras rūpinasi pagaminti sporto reikmenų, kostiumų, literatūros, sporto instruktoriams kursų ir kit. Federacijos įstatai jau valdžios patvirtinti. Darbas sparčiai eina. Kat. organizacijose noras randasi. Sporto sekcijos dygsta. Laidi bėgant pamatysime sporto sekcijas daugelyje At-ku, Pav-ku, katalikų mokytojų, moterų draugijų, Darbo Federacijos kuopose sporto sekcijas. Kat. organizacijos lavindamos ir fiziniai savo

narius, duos sveikų, apsišvietusių piliečių.

Keras.

BŪKI, MŪS' KRAŠTE...

Būki mūs' krašte,
Būki laimingas,
Dievo žadėtas,
Mūs' numylėtas
Būki laimingas.

Mūsų broleliai
Vargo suspausti,
Raskit linksmybę,
Raskit ramybę,
Liaukit vaitoję.

Žaliosios rūtos,
Baltos lelijos,
Su kuo dabinas
Skaisčios merginos,
Visad žydekite.

Žaliosios girijos
Aukštos siūbuonės,
Amžių sodintos,
Saulės augintos
Amžius žaliuokit.

Kaip vėjas pučia
Sunkiai kvėpuojat,
Skaudžiai dejuojat,
Jūs mus nuskundžiat.

Kaip mūs' didvyriai
Eidavot kovon
Stot už tėvynę,
Davėt kaimynę —
Duokit ir mumiams.

Spygliai — paklodė,
Šakos — antklodė,
Migdė sietynas, —
Dainių kaimynas,
Aušrinė kėlė.

Girios poškėjo,
Žvėris perėjo,
Vėjas šūkavo,
Lytus juos prausė,
Maistą šapavo.

Taigi ir šiandien
Pačios žaliuokit,
Šalį raminkit,
Meilę sodinkit,
Veiskit brolystę.

Pr. Vaičaitis.

TEISME.
Teisėjas. Kiek sykių jus teisė?

Kaltininkas. Neprisimeinu. Aš žinau tik tai, kad paskutinius trejus metus mane nė sykio už vogimą neteisė.

Teisėjas. Kodel gi šitą jūs atmenate?

Kaltininkas. Del to, kad visus trejus metus buvau šaltojoj.

Lapkričio 15 d. 1415 m. Vytautas sukvietė į Naugarduką visus Lietuvos stačiatikių vyskupus, kurie ir išrinko Lietuvos stačiatikiams metropolitu vyskupą Cimbaką. Tokiu būdu Vytautas prašalino Maskvos religinę isrovą Lietuvoje.

SVEIKATOS DALYKAI

PAVOJINGA VALGYTI NEVIRTA KIAULIENA.

Nedaug Amerikiečių, žinodami valgo žalią kiaulieną, tačiau jie dažnai valgo rūkytą kumpį, ar dešras, kurie nėra gerai išvirti. Valgant žalią ar pusžalią mėsą galima užsikrėsti liga vadinama trichinosis, kuri kyla iš užkrėtimo kūno raumenų mažais mikroskopiskais kirminėliais, trichonomis. Tų parazitų randama vienoje iš septynių dešimt vienos kiaulės. Toji liga nepanaši į kitas užkrečiamąsias ligas, tuo žvilgsniu, kad jos smarkumas paeina nuo daugumo inėjusių į kūną parazitų. Labai daugel užkrėstos kiaulienos reikia suvalgyti, kad greitai pamatyti blogas pasekmes, tačiau ir mažai kiaulienos suvalgus, jeigu ji labai užkrėstus pasekmės gali būti greitai pastebimos.

Kad nuo jų išsisaugoti geriausiai visai nevalgyti jokios žalios mėsos, o ypatin-gai kiaulienos.

UODAI—KAIP JIE VEIKIA IR KAIP JU APSISAUGOTI.

Uodai nuo senovės yra žmogaus kankintojai ir priešai. Pajūryje, šlapiose vakarų ir šiaurvakarių pievose ir tolimuose šiauriose, pagiriu lygumose ir kalnų lankose, tie kraugerin-gi gyvūnai nesuskaito-

mais būriais visur mus sutinka, ar tai darba dirbant ar tai ant poilsio išvažiavus. Pelkės, tvenkiniai ir bag-nos yra tešians tik vienintė-lės vietos, arba šlapioje sto-gro rynoje, jei palikti be priežiūros ant lauko gulėti suteikia uodams miesto ir miestelio apielinkėse veisi-mos vietą ir platina nesma-gumą, yra priežastimi ne-miegėjimo ir veda prie keiksmų ir įvairių nemalo-numų.

Jei uodai būtų vientik pa-prastais kankintojais tai dar nereikėtų prieš juos ves-ti kovą, bet atsimenant, kad yra keletas uodų veislių, ku-riuos apsigyvenusios po visas Suvienytas Valstijas platina drugi ir tuomi daugel labai derlingų apielinkių padaro tokiomis, kame niekas nenori gyventi ir kad viena uodų veislė kuri randasi pietuose platina geltonąjį drugi, tai nėra jokio atsikarinėjimo kad juos naikinti būtų ne-reikalinga.

Suvienytų Valstijų Žem-dirbystės Departamentas iš-leido ūkininkų Bulletiną 444 vardu "Remedies and Preventatives Against Mos-quitos." (Vaistai ir Apsi-saugojimo Priemonės nuo Uodų.) Tą Bulletiną priren-gė W. L. O. Howard, Entomologijos Biuro vedėjas. Tas Bulletinas pirmiausiai buvo atspausdintas 1911 me-tais, bet tai laidai išsibai-gus dabar išnaujo perspaus-dintas ir suteikiamas veltui kiekvienam kuris nori žino-ti kaip išsisaugoti ir neleis-ti platintis uodams savo a-

pielinkėje. Bulletin apra-šoma svarbumas prieš uodus darbo, kaip apsisaugoti nuo įkandimo ir įvairūs dalykai, kaip tai: kur jie veisiasi, kaip jie gyvena, ir kaip naudotis prigimtais uodų priešais kad nuo jų visai apsisaugoti.

L. D. S. KUOPŲ SUSIRINKIMAI.

PATERSON, N. J.
LDS. 18 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, tuo-jaus po sumos, bažnytinėje svetainėje, 147 Montgomery St. Visi nariai malonė-kite prisidėti paskirti laikui, nes turime svarbių reikalų aptarti. Atsiveskite ir naujų narių.

EASTON, PA.
LDS. 40-tos kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, tuo-jaus po sumos, bažnytinėje svetainėje, 147 Montgomery St. Visi nariai malonė-kite prisidėti paskirti laikui, nes turime svarbių reikalų aptarti. Atsiveskite ir naujų narių.

BRIGHTON, MASS.
LDS. 22 kp. mėnesinis susirinkimas įvyks penktadienį, 7 d. liepos, 7:30 val. vakare Lietuvių Svetainėje. Kviečiame visus narius atėti. Taip-gi atsiveskite ir naujų narių.

NEW YORK, N. Y.
LDS. 9 kp. mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, tuo-jaus po sumos, bažnytinėje svetainėje, 568 Broome St. Šiame susirinkime turėsi-me daug svarbių reikalų aptarti.

MONTELO, MASS.
LDS. 2 kp. mėnesinis susirinkimas įvyks utarinke, 4 d. liepos, parapiji-nėje salėje, 20 Webster St. 18j susirinkimą kviečiame visus narius ko-skaitlingiausia atėti.

GRAND RAPIDS, MICH.
LDS. 98 kp. mėnesinis susirinkimas įvyks penktadienį, 3 d. liepos, 7:30 val. vakare, šv. Petro ir Povilo parapijos svetainėje. Visi nariai malonė-kite prisidėti paskirti laikui, nes turime daug svarbių reikalų aptarti. Atsiveskite ir naujų narių.

svarbių reikalų aptarti. Taip-gi atsiveskite ir naujų narių.

DETROIT, MICH.
LDS. 72 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, tuo-jaus po pamaldų šv. Jurgio parapijos svetainėje. Visi nariai malonė-kite prisidėti, nes turime daug svarbių reika-lų aptarti. Atsiveskite ir naujų narių.

NEW PHILADELPHIA, PA.
LDS. 87 kuopos susirinkimas įvyks 2 d. liepos, 1922 m. pabažnytinėje salėje tuojaus po antrų šv. Mišų. Kviečiame prisidėti visi nariai ant susirinkimo. Taip-gi atsiveskite nors po vieną naują narį prisitraukti.

DU BOIS, PA.
LDS. 55 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks 2 dieną liepos po pamaldų 18j susirinkimą kviečiame visus narius kuoskaitlingiausia atėti.

KENOSHA, WIS.
LDS. 80 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, tuo-jaus po sumos šv. Petro parapijos sve-tainėje. Kviečiame visus narius bu-tinai atėti, nes yra svarbių reikalų ap-svarstyti.

CHICAGO, ILL.
LDS. 57 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, Nek. Prap. parapijos salėje, 1-mą val. po pietų. Visi nariai širdingai kviečiame atsilankyti ir nepamirškite atsives-ti naujų narių.

PHILADELPHIA, PA.
LDS. 78-tos kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, tuo-jaus po sumos bažnytinėje salėje. Visi nariai malonė-kite prisidėti paskirti laikui, nes turime daug svarbių reika-lų aptarti. Atsiveskite ir naujų narių.

STOUGHTON, MASS.
LDS. 100 kp. mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, 3:30 val. po pietų. Aštrų parapijos svetai-nėje, 120 Canton Street. Visi nariai malonė-kite prisidėti paskirti laikui, nes turime svarbių reikalų aptarti. Atsiveskite ir naujų narių.

LOWELL, MASS.
LDS. 97 kp. mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, tuo-jaus po pamaldų bažnytinėje svetainėje. Visi nariai malonė-kite prisidėti paskirti laikui, nes turime daug svarbių reika-lų aptarti. Atsiveskite ir naujų narių.

CHICAGO, ILL.
L. D. S. 20 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks nedėlio, 2 d. liepos, šv. Jurgio parapijos svetainėje, 1:30 val. po pietų. Visi nariai prašomi susirinkti ir naujų narių atsivesti prisitraukti.

NEW YORK CITY.
LDS. 9 kuopa apturėjo nuo L. D. S. N. Y. ir N. J. apskrįčio iš-laimėtą mūsų kuopos dovaną ver-tės penkių dol. knygomis per apskr. pirm. Dar-gi apskr. pirm. A. Kazlas pridėjo iš savo knygo-no knygu vertės 3 dolerių. Tai-gi 9-tos kuopos nariai taria aciu apskritėiui ir apskritėi pirmi-ninkui A. Kazlui.

DIDŽIAUSIO LENKYBES ĮSIGALĖJIMO VILNIUJE PERIODAS: 1738-1890.

Sulig istorijos dokumentų nurodymais 1738 ar 1748 metais lietuvių kalba buvo iš visų Vilniaus bažnyčių, išskiriant šv. Jono, išguita. Jos vietą užėmė lenkų kalba. Pastaroji visiskai nu-stelbusi lietuviškąją, maždaug pusantrų šimto metų viešpatavo pati viena Vilniuje taip bažnyčiose, taip mokyklose, taip visose kito-se viešose įstaigose ir vieto-se, kol pagaliau prasidėjo 19-jo amžiaus pabaigoje lietuvių atgimimo banga prisirišo ir prie Vilniaus ir pamažėl, bet uoliai ėmė kel-ti iš nuomario Vilniaus lie-tuviybę ir reikalauti lietuvių kalbą prideramų jai teisių.

LAUDIES DAINELĖ.

Oi tamsi, tamsi
Ši tamsioji naktelė,
Oi toli, toli
Mano jauna mergelė.
Trys šimtai mylelių
Šio ubojo laukelio,
Antri trys šimtai
Šios žaliosios girelės.
Per tą girelę
Šiovė upė tekėjo,
Ant tos upelės
Trys mingioji tilteliai
Gale tiltelių
Balta jėva žydėjo.
Vai ir ištiko
Didis šiaurus vėjelis,
Vai ir nukrėtė
Žalios jėvos žiedelius?
Vai kas surinko
Baltos jėvos žiedelius?
Bene surinko
Mergelė svavalnykė.
Vai ji surinko
Baltos jėvos žiedelius,
Vai ji surinkus
Į kvietkeles sudėjo.
Vai ji sudėjus
Vainikėlių nupynė
Vai ji nupynus
Įmetė į Dūnojelį.

— Petrai, ko tu norėtum,
kad būti laimingam?
— Tiek alaus, kiek galė-
čiau išgerti.
— Ir daugiau nieko? pa-
galvok.
— Nu, tuomet, dar stik-
lą alaus.

Neapžiojo.

(Tęsinys)

— Pasakyk ponitū, tarp mudvieju niekada paslapčių nebuvo, pas manę tokiu būdu ką išgirstu, tai kaip į vandenį, jokio garso neleidžiu, kam?

— Aš taipogi nekenčiu apkalbų ir bi-jau, ką manote neteisingai apkalbėti, jog tai ant savo dūšios sunkenybę užsitraukti o jog katalikė esmi ir tai ne kaip kitos, visi žino! bet čia ne koks apkalbėjimas, čia tik-ra tiesa matėme visos ir gaila merginų, gra-zios, protingos!..

— A jau gražios! — pertraukė kaimin-ka, aš nematau jokio gražumo, mažai gel-bės ir gražumas jeigu kas iš tokio lizdo, ne-meluoju, o aš jums biskį pasakysiu, tik saugok niekam ne per pusę plauko. Mato-te senoji, jos motina...

Čia ponitūtės tykia kalbėdamos įėjo į aleją.

Ir taip ėjo susikišusios, teisdamos ar-timojo nuodėmes su didžiausiu pasipiktini-mu, pasibiaurėjimu ir nusistebėjimu šū-kaudamos:

— Fui, fiai! aš raudonuojau sena būda-ma!

— Baisu! aš iki šiol nežinau, kad kas panašaus atsitiktų, mūsų namai tokie pat-riarkališki!

— Neg-a-li būti! ausys vysta! širdis al-psta, akys kaista! o aš nelaiminga ką gir-džiu!

— Tikra tiesa kaip poną Dievą myliu, kaip katalikė esmi, kaip dūšiai išganymo trokštu, tikra tiesa nieko nepridėjau, galiu šiandien mirti, kalbėjo ponitūtė su kumščiu užsigaudama į išpurpusią krūtinę kurioje vargu kada del artimo gailėstingumo, stip-riau sudud riebais aptukusi širdis.

— Žiūrėkit, žiūrėkit o ta vyresnioji beždžionė!

— Kame?

— O čia šen! žiūrėk kaip tas naba-gas prieš ją vaiposi! gaila vaikino! užėikim iš užpakalio ir paskui eidamos galėsime iš-girsti ką ji ten jam klotja, nieko gero!

Nutilus, gerą vingį davus per žolyną trys šešėliai slinko įkandam jaunos poros, lai-kas nuo laiko paspausdamai sau rankas, duo-dami žinoti kad temtyti.

Ant ponitūtės nelaimės kalbėjosi rusiš-kai, o nei viena iš šešėlių tos kalbos gerai nesuprato, bet tiek laimėjo kad sužinojo a-

MANO MOTINA.

Ji nežinojo mane po savo širdia.
Ji mane mylėjo dar prieš mano gimimą.
Ji pašė Dieve ranką į savo ir žygiavo šėšėlių Klonių, idant aš galėčiau gyventi.
Ji maudė mane, kuomet aš bejęgis buvau.
Ji rėdė mane, kuomet aš nuogas buvau.
Ji penėjo savo šiltų pienu iš savo kūno, kuomet aš alkans buvau.
Ji užliūdavo mane savo dainomis, kuomet aš pavargęs būdavau.

Ji vystė mane vystykiais švelnesniais, negu aušra ir dainavo man angelo balsu.

Ji laikė mano rankytę, kuomet aš mokinaus vaikščioti.
Ji mane slaugė, kuomet aš sirgau.
Ji kentėjo su mano bėdomis.
Ji juokėsi su mano džiaugsmu.
Ji džiaugėsi mano pasisekimu.

Kuomet aš klaupiu prie jos kelių, ji mokino mane poterėliu. Visu jaunatvės laikų ji teikė stiprybės mano silpnybei, drąsos mano nusiminimui ir vilties mano nuliūdusiai širdžiai.

Ji mane buvo ištikima, kuomet kiti mane apleido.
Ji ištikima, kuomet ugnimi išbandyt.

Ji liko draugu, kuomet kiti draugai pleido.
Ji meldėsi už mane visose dienose, ar kuomet laimės saulutė žibėjo arba niaukėsi dangus.

Ji mylėjo mane, kuomet aš nemyklinu buvau ir įvedė į vy-rišką stovį, kad galėčiau triumfaliai eiti visuomenės plačiu vieškeliu ir vyriškai dalyvauti.

Nors mes galime savo galvą už ją paguldėti, tai visvien mes niekuomet negalime atsilyginti savo MOTINAI tą, ką jai skolin-gi.

Palaiminkie Viešpatie mūsų MOTINAS — gyvas ar mirusias; jos tebėra mūsų MOTINOS ir atsiminimas jautriai užgauna mūsų širdis ir suvilgo mūsų akis karštomis ašaromis.

Morkus Gerda.

(Šio veikalėlio autorius yra Amerike gimęs ir augęs lietuvis. Y-ra pasakmingas bizerius. Šis raštelis buvo parašytas angliskoj kal-boj ir yra tilpęs angliskuose laikraščiuose.)

Lazdynų Pelėda.

pie užmanyta išėigą sykiu, būryje riešutau-ti į giria.

Poniūtės ant to, paleido nagus viena kitai ir rankas ir tykia patėmijo: ar nesa-kiau?! riešutauti eis, gera pradžia po kark-lynus, ka, ka, ka! susijuokė į kumštį, oi, oi, panelės šios gadynės!

— Ieškosiu šeimosio! tvirtino Valodia, ir jeigu rasiu mano laimė. Ieškosiu, visus kiarus išlaužysiu, visą mišką iškratysiu o rasiu!

— Girdi! girdi tamsta?! jau ta intri-gantė apskuoto protą tarp jaunam vaikeliui, ne, nedaleisiu! — atsilik m biskį, aš nega-liu! — kalbėjo ponitūtė sustodama ir prilai-kydama drauges.

— Jauniesiems atsitolinus, ponitūtė tē-sė:

— Parašysiu jam laišką! ne, aš tos gu-diškos kalbos nelabai! bet kas mano Grožė dvi žiemas į narodną vaikščiojo rašo kaip koks urednikas, jai liepsiu surašyti, viską ir be pasirašymo nusiųsiu, kam turi pražū-ti vargšas, lai žino su kuo taisosi šeimosio ieškoti!

— Oi neatsargu! o kad atspės?

— Per paštą! kas atspės! kiek jau mės rašėme! o kiek gromatų perėmėme! ir su-žinojome to, ką niekas nežino.

— Na kaip išimti svetimą gromatą?

— Kaip? o tūk tai nori parvežti kaj-mynui ir paimi, atdarai, perskaitai ir nu-siunti čielą, kaip buvusi!

— Kaip gi taip atdaryti?

— Oje, oje, mano Grožė moka, niekas nepažins!

— Reikėtų perspėti! — daleisti negali-ma— nutarė visos vienbalsiai.

Muzika vėl pragaršėjo, jaunos poros už rankų susikibusios, muzikai į taktą bėgo, takais rūmo linkon.

— O, o, o! antroji laimė! sušuko po-nitūtės šalip tako stovėdamos, pasitraukus bijodamos tapti pergriautos.

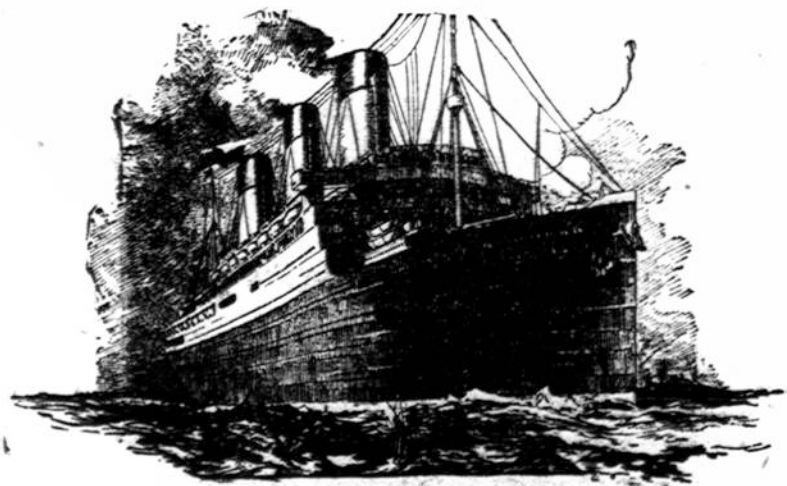
Niuta tartum lėkti lėkė, abu su jauni-kaičiu įsilistių, našūs, skrydo tartum nedagaudami žemės — lygu plestekės, nau-dodamosi trumpa savo jaunystės diena, ne-paisėdami kad ten, kasžin kur kyla debe-siai audrą nešini, juodi, nelemti, naikinan-ti.

Ištuštėjo daržas, tik gan ilgai, takais slankiojo trys šešėliai braukydami sodą, apgailėstaudami šios gadynės nupulimą ir girdami pračyti, kurioje panelė buvo kaip žaselė, tyki, neprakalbama, paklusni, lyg žavėlė be balso, lyg avelė.

Aušo. Nuvargę svečiai, nulsusi, nu-dulkėjusi iš šokių jaunuo-menė, išgelte su-

DIDŽIAUSIA EKSKURSIJA LIETUVON!

BALTIC STATES BANKAS, 294 Eighth Ave., New York, pa-rengia specialę ekskursiją didžiausiu ir puikiausiu pasaulyje laivu MA-JESTIC. Tasai milžiniškas plaukiojantis palocius išplauks iš New Yorko LIEPOS (JULY) 29 dieną. Keleivius lydės iš New Yorko į pat Kauną Banko pasiuntinys p. RAPOLAS KRUCAS, kuris šią pirmutinę lietuvių ekskursiją naujuoju didlaiviu nutrauks ant krutancijų pa-veikslų (Moving Pictures).

Laivas MAJESTIC taip yra didelis, kad jokios vilnys neįstengia jo pasupti. Keleiviams nereikia jurių liga sirgti.

Gardus valgis, mandagus patarnavimas, gražūs kambariai pasil-sėjimui, dieniai pasivaikščiėjimui, atskiri kambariai kiekvienai šeimynai (pavieniai irgi gauna atskirus kambarius po dvi, ar keturias lovas kiek-viename), švarumas ir naujaisi patogumai — tai to laivo ypatybės.

KELIONĖ LIETUVON IŠ NEW YORKO Į KAUNĄ UŽIMS VOS 9 DIENAS!

Laivakortė iki Kauno \$107.50; iki Karaliaučiaus (Piliavos) \$106.50. War Tax \$5.00

Skubinkitės užsisakyti vietas nes jau nedaug teliko!

Platesnį tos ekskursijos aprašymą ir visus patarimus išsiunčia BALTIC STATES BANK kiekvienam. Rašykite tuoj, adresuoda-mi:

BALTIC STATES BANK
294 Eighth Ave., New York, N. Y.

kreida nusitepę ponai, visi spietęsi prie užstatyto visokiais valgiais stalo, vakarieniam.

Gėlės, vainikai, dabino kambarį ir stalą prie kurio vėl sėdo poromis jau susipažinusi jaunuomenė, užianti, nelemta, trukšminga.

— Šinto metų laimingo gyvenimo mūsų naujūnų šeiminkams — garsėjo balsai, girdėjosi stiklų barškėjimas, linkėjimai pilni meilumo ir širdingumo.

Ponas Alfonsas nepaprastai linksmas, su žmogaus dėkavojo visiems išreikšdami troškimą vėl kada matyti pas savę taip jiems brangius svečius.

— O nepasigailėsite! — užtikrino grafas, mes čia tankiai atskrisime, nėra kaip sodžias, perku dvarą ir tai netrukus perku dvarą!

Nepaprastai linksmi perėjo vakarienė, šlakstoma vynu ir visokiais gėrimais, kurie paprastai pridūoda ūpo, išriša liežuvius, alkstėn išverčia paslaptis.

Atvirumas, meilumas, širdingumas, reiškiama pabučiavimais, mandagumais, suartina žmones iki išsiblaivėjimo o kartais ir stipriai užsiveržia ryšiai užmegsti prie bonkūtes.

Visi matė kaip po vakarienės senas generolas bučiuodamasi su šeiminku vienas kitą kilnoti kilnojo, kaip senis išreiškė savo troškimą, kad jų pažintys pereitų į tikrą draugystę, galų gale užbaigę užkvietimu brangių kaimynų su šeimyna ant pietų už savaitės, kuriam laikui laukia svečių iš Maskvos ir Petrapilės.

Pakvietimas tapo priimtas, jaunieji atsiveikindami pasakė sau iki pasimatymo ir nekurius poniutės patėmijo kaip Valadio pabučiavo į ranką p. Liutos.

— Monstr! — pragarsėjo diržeriaus balsas.

Keletas jaunikačių pribėgo prie Vanios ir Valodės.

— Kaip tai jūs manote važiuoti! gadinate mums tvarką — neleisime!

Jaunikačiai pažvelgė į tėvą.

Senis susijuokė, — ne, ne ardyti tvarkos negalima, mes da sau pasikalbėsime, o jūs prie darbo.

Jaunikačiams nereikėjo kartoti, spruko jie kaip lydekos vandenį pajutusias ir pranyko salione vienas sugriebęs Nintą, antaras biutą.

Radus atsakančią valandėlę, ponė Margerita priėjus prie vyro tykliai užklausė:

— Ar vėl tavęs tas grafas neapskuto? baisiai linksmas ir vis su Antoniu šnibžda.

— O visai priešingai dalykas stovi, atėmiau savo ir da penki tūkstančiai viršaus, signetą uždėjo! — paaiškino rodydamas žmonai ranką, ant kurios blizgiojo storas signetas.

— Aš buvau labai nerami! — tarė žmona, — matydama nepaprastą linksmybę ir su Antoniju kokias tai paslaptis!

— Gal pinigų prašė, na dabar atsisveikindamas aš jį apskusiu! — kalbėjo p. Alfonsas led apversdamas liežuvį ir mirkčiodamas lyg stiklinėmis akimis, — apskusiu! ir Antonijo negelbės!

— Nepatarčiau mėginti! — patėmijo žmona.

— Tu visada savo! o aš sakau kad pamėginu ir padarysiu po savam!

— Buvai, esi ir paliksi kvailas! — tarė žmona ir pamojus su ranka paėjo kur jau nešokant tieji svečiai ruošėsi važiuoti.

Monstras baigėsi, panelės sagstė savo šokėjančs gėles kaipo ženklą atsižymėjimo, sagstė simbolišku būdu išreikšdamos savo jausmus, gaudamos už tą žvilgsnį, kuris be žodžių kalbėjo gan suprantamai.

Sašonas tuštėjo, vien miestelėnai bepasilikę ir sklydo katrie į savo kambarius išsėtis.

Ponas Alfonsas, grafas, Antonijo ir neatstojantis nuo jų draugas p. Bižutkevičius mažai matomai ir beveik visada tylūs sumanė atsisveikinant sušosti stovą. Grafas ir Antonijo nutarė, kad būtina turi šiandien važiuoti net nesutikdami ngulti.

Stosas neilgai traukė: jame greitai šen ar ten laimė palinksta ir dabar palinko: ponas Alfonsas pasikėlė nuo staliuko drebančis, išbalęs lyg drobė, klajojo po kambarį ir savo svečius ir matomai buvo kad jo galvoje tikras pragaras virė.

Už tai grafas su Antoniju patriniodami rankas vaikštinėjo po kambarį visai savimi užganėdinti.

Grafo geltoną ranką atgal dabino signetas, kišenė išsikimšo, nebuvo ko čionai gaisinti laiko, kurį kliube bus galima daug geriaus sunaudoti.

— O mums arkliukus ar jau liepėte kinkyti? — užklausė saldžiai šeiminko, kuris jau visai nesistengė muduoti gero ūpo.

— Taip, atsakė ji sfrumpai, pažvelgdamas į langą, — šit arkliai yra!

Grafas pasišaipė, lyg norėdamas ką prakalbėti, bet pamerkęs Antonijui emė žingsniuoti išilgiu kambario.

P. Bižutkevičius laikėsi nuošaliai, buvo kasžin ko ne ūpo.

Tamsta — tarė Antonijo imdamas už rankos p. Alfonsą, rasit laikinai — matote — pridėjo tykliai pasilenkdamas į ausį, — verčiau būtų su grafu saskaita užbaigti, jeigu laikinai — na smulkių stoka ponas Bižutkevičius patarnaus su mielu noru...

Ponas Alfonsas tylėjo ieškodamas savo užiančioje galvoje išėjimo, kad tik ne pakliūti į nagus Bižutkevičiaus, kuris žinomas jam buvo. P. Bižutkevičius darė viską teisėtai, apmąstęs, sistematiškai suvaržydamas jis savo aukas į tinklus spendžiamas Antonijo ir kaip voras, ramiai ir rimtai čiulpė syvus iš savo aukos pakol nepalikto vien vižina, lyg musė senoje vortinklėje.

— Tamsta turi gražių miškiukų — tarė Antonijo.

— Ne, — atsakė trumpai p. Alfonsas, nebent vekseli...

— Galima, galima — pritarė Antonijo.

— Ant aštuoniolikos tūkstančių... tarė p. Alfonsas.

— Atsiprašau! — pertraukė Antonijo p. Bižutkevičius biskį originalas, jis visada reikalauja dvigubo vekselio, neužmigtų senis, nervuotas mat nebejaunas žmogus...

— Na ponas Antonijo užmiršate, kad mums laikas į kelionę — patėmijo grafas savo girgždančiu balsu.

— Tuoj, tuoj mes čia biskį... saskaitas nori suvesti p. Alfonsas su tamsta ir... na taip reikia sakyti...

— Taip, taip gyvenkim kaip broliai skaitykimosi kaip žydai, skola ne žaizda ne užgis!

— Baigkim! sutinki tamsta? aš šit netikėtai turiu tam tikrą blanką, tamsta nuvargęs aš parašysiu — kalbėjo p. Antonio.

— Rašyk tamsta — pritarė slopiu balsu p. Alfonsas.

— Bet dvigubį?

— Ne, tamstos pasiliksime iki vakarinio traukinio — tarė p. Alfonsas — aš netoli turiu skolininką...

— A tuoj važiuoju! neturėdamas kišenėje nieko apard drobės nereikia sėsti prie kortų, kokios čia komedijos! rėkė grafas i-tužęs, ką gi nori kad dovanočiau?

— Tylėk! sušuko p. Alfonsas.

Nepaprastas ginklų barškėjimas atkreipė visų domę, grafas, Antonijo ir Bižutkevičius neramiai savo tarpe susižvelgė.

— Kas tai yra? — šnabždomis tarė grafas.

Kaipo į atsakymą įėjo policija. Grafas greitai siekė į kišenę.

— Rankos aukšty! sušuko antstolis.

— Tai kasžin kokia klaida, nesuaprimas!

Teisinosi Antonijo, juokai stačiai!

— Prašau rėdytis! — tarė antstolis, o į žandarus atsigrižęs pridėjo — naručniki na ruki i nogi!

Tamsta taipogi turėsi prieš teisimą pasiaiškinti kokių tikslu turėjai perlaikyti savo namuose už tą šaika! — kalbėjo antstolis į poną Alfonsą, kuris priblokštas visai led stovėjo ant kojų.

Sutraukė pečius ir tylėjo.

Antstolis išėmė knygą iš savo tarbos ir praskleidęs emė rašyti:

— Nuo kurio laiko tamsta juos laikote?

— Lygiai savaitę kaip atvažiovo, — pirmadienio vakare, šiandien pirmadienis — atsakė p. Alfonsas.

Antstolis užsimastė: — a tai kaip tik ryto meto! — tarė į savę ir vėl rašė.

— Tai kasžin kokia klaida! — tvirtino Antonijo visai pažaliavęs, klaida nesuprantama!

— Na tai supraskit: jūsų auka kuni-gaikštis kurį imetėte sekmadienio pirmoj valandoj nakties į ūpę nemuskendo, netikė-

tai tapo išgelbėtas, ką gi nieko neprimena-te daugiau? klausė antstolis žiūrėdamas į Antoniją ir grafą, kurie matomai kasžin ką žinojo, nes tylėjo abudu.

— Da trūksta man trijų panelių — tarė antstolis, rasit ir jos čia pas jus?

— Nežinau, atvažiovo kokios tai nepa-žistamos, sakės giminautės grafo, — atsakė p. Alfonsas, labai nusimines.

— Kur jos, kur? duokit šen, joms tai-pogi uždėsim bransoletus, rasit ir da deklia-matoriai, artistai, visi p. Antonijo draugai ir visi reikalingi, — kalbėjo antstolis, kur-jie? einame!

— Sugulė turbūt — atsakė p. Alfonsas, kas galėjo žinoti, kas galėjo žinoti.

— Eikim, du lai pasilieka prie tų po-nų, jeigu bėgtų, kulkų pasiųskit!

Išėjo visi.

Neilgai trukus trys artistai, trys pane-lės, grafas, Antonijo ir Bižutkevičius po eskortos žandarų apleido kiemą Vilkaičių dvaro.

Taip pasibaigė įkuros.

Žmonos, išvežtų ponų, neramios tuoj paprašė arklių, kuriuos p. Margerita be žo-džio suteikė, spruko visos neatsisveinusios su šeiminke kuri nuo jų pasislėpė.

Iki vakaro nieko jau nebuvo iš svečių, vien bepasilikę jų atmintis, šlamai, dulkės, betvarkė, skolos po krantuves ir sarmata prieš svietą.

Porą dienų nuleidus atėjo laiškas nuo seniuko generolo, artimas kaimynas pasi-naudojo paštu.

Laiškas buvo sekančio turinio:

“Atsiprašau, priimti tamstą negaliu, nes kokiam laikui išvažiuojame visi. Su pa-garba generolas Lužinas.”

P. Alfonsas perskaitė, ir padavęs žmo-nai vaikščiojo išilgai kambario, niurai užsi-mastęs.

Ji perskaitė ir drebančiu balsu tarė į vyrą:

— Tai vis per tavo kvailumą.

— Ar aš kviečiau grafą? jog tai tavo senas pažįstamas.

— Tylėk! — sušuko žmona pats žinai, kad sviete titulai daug reiškia, grafų nevar-žo jokie...

— Tokis jis grafas kaip aš kunigaikš-tis pati žinai, ir pavardė ne jo ir titulas ne jo, tu žinojai ir tu ir tavo gerbiamoji mo-tina.

Metai vėl praslinko ir vėl naujos per-mainos įvyko Vilkaičių dvare: Ragutis su brolio pagelba nupirko visą dvarą, nes po-nams atgriso ir sodžius ir jo gyvenimo san-tikiai, nutarė grįžti į miestą.

Kaip tik Ragutis įkuras pakėlė; pa-da-rė alučio saldučio, sukvietė kaimynus iš so-džiaus, su kuriais sugudo ir dabar ruošėsi stoti į bendrą darbą.

Nusibodėjome ačiū Dievui tų atkla-jūnų — kalbėjo žmonės, žiojo žiojo, bet ne-apžiojo, žioplai išnarino ir nieko nepada-rė!

Išsinešino pilioriai su savo “kurtulia” šunų gaudyti po miestą! tai jiems tikriausis darbas!

Kada gi juosius daigstysim? — už-klausė Dameika, jog da tebelaukia duobė pilna pridėta!

— Dievas del manęs pridaigė gana! — atsakė Ragutis, eik tu verčiau žuvių par-nešk iš prūdo ot pabaliavosime!

— Kame jas sugaudysi! kurkia biau-rybė po pievą besivažiaujant, garnys jas be-manės per dieną gauda! — juokėsi Damei-ka alutį užgerdamas.

— Oi gaila gaila tų poros metų pragai-šintų! kiek čia tavo triušo išėjo ant nieko, laukus apleido, kur neveizėk dirvonai, daug prakaito reikės pridėti pakol atitaisyti — kalbėjo senis Vibra — o juk ir nejaunys-tė!

— Bepigu man dabar! sūnus perims silpnas mano rankas, ir paseksingai kaip aš, varys toliau tėvo darbą! — atsakė Ragutis ot mano parama!

Čia parodė į jauną, skaistų vyrą kuris labai linksmai kalbėjosi su Nemeikšaitė Ma-ryte čia su motina ir pokilį atsikurios.

— Na kaip ar jau nevažiuosi į miestą? — užklausė Vibra nustebęs.

— Ne dēdė — atsiliepė jaunikaits, kam gi aš agronomiją baigiau kad po miestą

trankyčiausi, darbamasi sykiu, tai mano svajonė.

— Matysite dėduk, kaip aš jumis su medumi pavaišinsiu! visi mano aviliai grā-žiai rodo o jau turin trisdešimt! — kalbėjo Ursulė, duklė Ragučio, bitininkystę baigu-si.

— Dieve jums padėk darbuotis tarė se-nis. Ot kame tikri sveikii pilioriai! tie at-neš sau, žmonėms ir Tėvynei nauda! — kal-bėjo Vibra.

— Tikiuosi — atsakė Ragutis, tikiuo-si, kad rami bus mudviejų su motina senat-vė.

Ragutienė tuo tarpu, stalą su balta sko-terčia uždengė, viduryj pastatė žvakės, Vib-ra atsisėdo už stalo galo ir praskleidė mal-daknygę.

Kaimynėliai mieli, atsiminkim už mū-sų geradėji, kad mumis apsaugojo nuo pra-rijimo ir tą žemelę mūsų močiutę neisleido į svetimtaučių rankas!

Ilgą stalą apšėdo sodiečiai svečiai ir pragarsėjo malda, iš mylinčių širdžių kilo augštytyn, augštytyn...

Ponai tuo tarpu linksminosi po miestą. Ponė Margerita tankiai vaikščiojo po spa-cierius daržus, važinėjosi tramvaju, išsi-švietusi, rimtu, žvitrai tėmydama jaunas merginas ir šnekindama jas.

Kartais atsitikdavo jai prie skrybelių krautuvės lango išvysti jaunų menkai apsi-dariusių merginų, prieidavo prie jų ir šne-kino:

— Tika skrybelaitė? — o katra gražes-nė? aš patarčiau su aguonėlėmis, ta tamstai tiks!

— Nemanau pirkti — atsako liūdnei mergina — nėra man lėšų skrybėlėms!

— Lėšų?! o tai niekis, tamsta man pa-gelbėsi pasiūti perkokią savaite, aš užmoku gerai, tamsta man patinki, ot aš tamstai tuoj nuperku, užėisi pas mane pasikalbėsi-me!

Ir kartais mergaitė sutinka, mustebu-si gerą ponę radusi ir eina su ja, eina, bet nebegrižta... Kartais p. Margerita ieško bo-nos, kartais mokytojos, kartais lektorės ir namų vedėjos...

Ponas Alfonsas laikas nuo laiko veža po keltą “dukterų į mokslą,” tai parveža šen, atsitinka kad išveža suaugusias o par-veža da vaikus, po tryliką metų, keturioli-ką...

Su policija tankiai baliavoja, draugau-ja. Susirenka tankiai visi: p. Alfonsas, Bi-žutkevičius, grafas, prisimena prietikį Vil-kaičių dvare ir juokiasi, juokiasi...

— Prikišai tada? — klausia grafo p. Alfonsas tūkšnodamas jį, per petį, — a, a, a?

— Et mažmožiai! vienas iš jų buvo ne-seniai pastojęs du nepažįstamus, paprastai iš tokių atsitikimų išeiname visai balti, iš-teisint, klaida ir tiek! žinoma pelnas pu-siai... ot ir gerbiamas ponas antstolis! pra-šome, prašome!

Darosi vieta, stalas bonkomis apstaty-tas, malonus reginys širdį traukia.

Antstolis sveikinasi su visais ir užima vietą.

P. Alfonsas dėdamas jam ranką ant pe-ties klausia:

— Na ženteli mielas kak dieliški? kaip gyvuoja naslednik?

— Oj ty papa bolšoj podlee! — atsako žentas grąsindamas tėvui su pirštu, kasžin ką man į širdį dedasi, ar nebuvo gegužė ma-no lizdo aplankiusi, tas įpėdinis na pačto-vych atlėkė! ka, ka, ka! oi papa!

P. Alfonsas pečius sutraukė:

— E, e, e! jog atmeni ką gydytojas sa-kė: pirmą sykį būna ir penktame mėnesyje, paskui bus normališka! išgersim ženteli!

Sugeria, nusibučiuoja ir vėl p. Alfon-sas klausia:

— O Liuta su vyru vietoje?

— Vietoje, jis paaugštinimą gavo, da-bar užsiėmęs baisai, kratos, areštai, kramolniki subruzdų, darbo negalys apdirbti, bet jai nieko sau gerai, po teatrus, kine, kliu-be, svečių kasdien, pripievajuči gyvena! No papa! po burnu!

Ir užia taip užia linksma draugija, nak-čia vėlai grįžta vežkui į kuprą kojas atrė-mę dainuodami užkimusiais balsais žinomą visiems dainą Kamarinskavo, o kartais rė-kauja: oeh ma! Kaby dieneg ma!

(Pabaiga)

SVARBUS PRANEŠIMAS

LDS. CONN. APSKRIO KUOPOMS.

Šiuomi pranešu, kad L. D. S. Conn. apskričio pus-metinis 13 suvažiavimas i-vyks liepos 30 d. š. m. New Britain, Conn.

Sesijos prasidės 1 val. po pietų šv. Andriejaus salėje, kampas Stanley ir Church gatvių.

Brangieji! Šis suvažiavimas bus labai svarbus, nes komisijos išduos raportus iš savo veikimo. Mums visiems turi rūpėti mūsų LDS. organizacijos reikalai, o ypač šiais bedarbės laikais.

Kapitalistai pasiryžo pasmaugti darbininkų unijas ir organizacijas, kad darbi-ninkus dar skaudžiau išnau-dojus. Skursta ir badauja darbininkai; taip-pat skurs-ta ir organizacijos: Dabar-tinė bedarbė ir streikai atsi-liepė ir į mūsų organizaciją LDS. Mes turime dėti vi-sas pastangas, kad sustipri-nus mūsų organizaciją. Tad raginu visas kuopas, kaip tik pastebėsite šį pranešimą tuojau sušaukite susirinki-mą ir išrinkite po keletą ge-rų delegatų ir jiems įduoki-te sveikų ir naudingų ineši-mų.

Pageidaujama, kad šia-me suvažiavime būtų atsto-vaujama kiekviena LDS. Conn. apskričio kuopa.

New Britainiečiai pasirū-pins visus atstovus ir svečius koširdingiausia priimti.

B. Mičiūnienė,
L. D. S. Conn. Apskričio Raštininkė.

LDS. OHIO IR MICH. APSKRIO KUOPŲ DOMEL

Liepos 3 d. š. m. įvyks DS. Ohio ir Mich. apskričio 6-tas suvažiavi-mas, Clevelande, Ohio, šv. Jurgio bažnytinėje svetainėje.

Gerb. LDS. šio apskričio kuo-pos kviečiamos darban, kad šį su-važiavimą padarius gyvu ir turi-ningu.

Būtinai išrinkite rimtus atsto-vus ir jiems įduokite gerų ir nau-dingų inėsimų mūsų organizacijos labui.

Būtų labai gražu, kad delega-tai pribūtų sekmadienį, nes vietinė LDS. 51 kp. rengia pikniką ant gražios pievos priėmimui ats-tovų. Tai bus geriausia proga su-sipažinti su LDS. šauniais veikė-jais. Svečiai bus maloniai priim-ti ir pavaišinti.

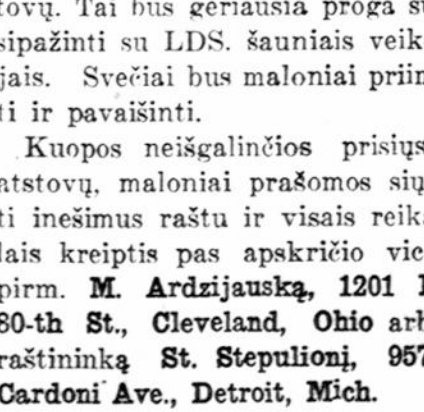
Kuopos neišgalinčios prisijusti atstovų, maloniai prašomos siųs-ti inėsimus raštu ir visais reika-lais kreiptis pas apskričio vice-pirm. M. Ardžiauską, 1201 E. 80-th St., Cleveland, Ohio arba raštininką St. Stepulionį, 9574 Cardoni Ave., Detroit, Mich.

Pirk dovanoms FONTANINĘ PLUNKSŲ

Kuri bus atminčiai ilgam laikui.

KAINOS PRIEINAMOS. Reikalauk Katalogo.

“DARBININKAS, 366 Broadway Boston 27, Mass.

JAUNIMO L. VYČIŲ N. A. APSKRICIO

ISVAŽIAVIMAS

KURIS ĮVYKS

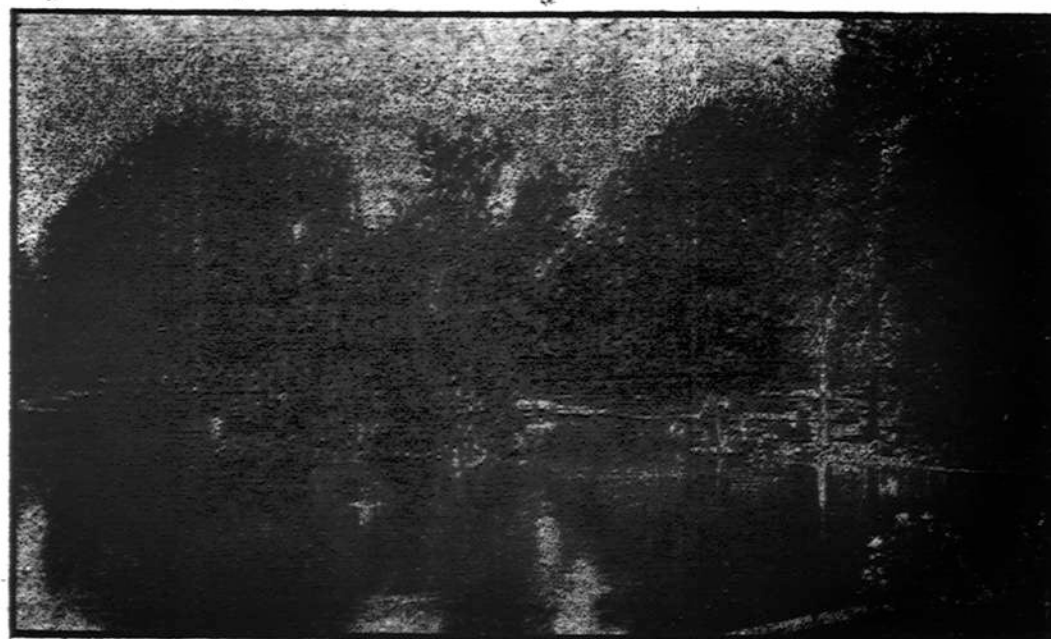
Liepos-July 4 dieną 1922

PINEHURST PARK

BILLERICA, MASS.

Būrelis jaunuolių jau išanksto važiuoja į Lietuvos Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio pikniką. Rengis ir Tamsta.

Čia matosi upelis ir krantas giružės kuriame atsibus tas istorinis Lietuvos Vyčių Naujosios Anglijos išvažiavimas, liepos 4 d. š. m.

Daržo vartai bus atdari nuo 9 tos valandos ryto, Šokiai nuo 12 iki 6-tos valandos vakare bus dykai.

Įvairus ir turiningas programos prasidės 2:30 P. M. Įžanga .. 50c.

1) Jaunuųjų ir senųjų žaislai prasidės tuojuo po programui. 2) Svečių vaišės. 3) Base bolės svaidymas jaunų vyrų ir mergaičių. 4) Lenktynės plaukime ir bėgime. 5) Aeroplanų lenktynės. 6) Laivelių lenktynės. 7) Įvairūs išsireiškimai ir dainos paminėjimui Lietuvos Vyčių 10 metų gyvavimo. Parkas bus papuoštas Lietuvos ir Amerikos vėliavomis. Garbūs svečiai pasižadėjo dalyvauti šiame išvažiavime iš šių vietų: Chicago, Washington, New York, Brooklyn, New Britain, Conn., Hartford, Conn., Waterbury, Conn. Neskaityt visų Naujos Anglijos kolonijū su chorois ir įvairiomis draugijomis. Paviršutiniškai apskaitliuota, kad bus į 100 trokų ir apie 500 automobilių. Vieta nepaprastai graži, viliojanti žmogaus sielą. Nuolaidus kalnelis, apaugęs pušelėmis, liepelėmis ir kitais gamtos papuošalais. Gi šale to šilelio bėga sriaunus upelis kuriame galės atgaivinti širdužes suvažiuavę svečiai tame išvažiavime šiltoje dienoje. Ta vieta ir jos visas gražumas mums lietuviams primena apdainuotas vyskupo A. Baranausko Anykščių Šilelis. Tik poetiško gabumo žmogus galėtų tinkamiau aprašyti tą vietą kur įvyks L. Vyčių N. A. Apskr. išvažiavimas 4 d. Liepos š. m. gi šaip žmogui be poetiško talento nėra galima aprašyti. Kas turės laimę atsilankyti tame išvažiavime, tai tik tam bus galima pamatyti ir įsivaizdinti kaip gražiai gamta papuošė šią vietą. Laimė pamatyti tą vietą, bet dar didesnė laimė bus išgirsti ir pamatyti istorinį PROGRAMĄ, kuris susidės iš dešimties N. A. kolonijū, chorų ir svečių. Tai-gi visi į L. Vyčių N. A. Apskričio Išvažiavimą.

Kviečia KOMITETAS.

KELRODIS. TROKAIS: Iš Bostono, Norwoodo, Brighton, Worcesterio ir Montello, reikia važiuoti iki Harvard Sq., Cambridge, Mass. Nuo Harvard Sq. važiuoti Mass. Ave. iki Arlington Heights (iki gelžkelio). Tuomet pasukite po dešinei į Mystic St. (Lowell Line) ir ta gatve pasieksite daržą (Pinehurst Park) Billerica, Mass. TRAUKINIAIS: Nuo North Station (Boston) iki Woburn, Mass. Išlipę ant Woburn Stoties tuojuo gausite jiteny (ant Woburn Sq.) kuri nuvež į Pinehurst Park. GATVEKARIAIS: Nuo Harvard Sq. (Cambridge) paimsite Woburn karą, kuris nuvež iki Woburn Sq. Gi nuo ten taip pat reikia imti jiteny iki Pinehurst Park.

Vaikui teko apsilankyti pas savo dėdę daktarą. Viena kambaryje jisai pamatė žmogaus skeletą.

— Kas tas? — klausia daktaro nusistebejęs vaikas. — Tai yra žmogaus kaukė, — paaiškino daktaras. — Ar tai po smert žmogaus tik mėsa eina į dangų, — kaulai paileka ant žemės?

Vaikas. — Pasakyk man, mama, kodėl mano tėvelis turi taip mažai plaukų ant galvos?

Motina. — Todėl, sūnau, kad jis daug mislino. Vaikas. — Tai kodėl, mama, ant tavo galvos tiek daug plaukų? Motina (susimaisius). — Eik, sūneli, laukan, aš neturiu laiko tau atsakinėti.

Tikras gyvenimas prasideda tik tuomet, kai žmogus išsivaduoja iš savęs.

Carlyle. — Na, kaip bizny sekas? — A, vien tik rūpesčiai. Mes ieškom kasininko. — Aš manau, kad jūs neseniai vieną priėmėte. — Na, žinoma, tą patį ir ieškome.

Motina. — Kodel tu nerūki, kai Jonas tave bučiuoja?

Duktė. — Kaip aš galiu rekti, kad jis man grąšina. Motina. — O kaip jis tau grąšina? Duktė. — Jis sako, jeigu aš rėksiu, tai jis pas mane daugiau neateisias.

Kunigas po išpažinties klausia jaunos "griėninės".

— Ar prižadi daugiau nebepulti po vaikų įtaką? — Taip... Aš prižadau... Bet... bet nelaimė, kad tie biauzybės vaikinai papuola po mūsų įtaką...

DORA LIETUVOJE (VII-XVIII ŠIMT.)

Žmonių doros tuo laiku būta gana aukštos. Ją palaikydavo misijos, dažnai daromos Lietuvoje po parapijas. Didelių kriminalų retai teatsitikdavo, nors drausmės didelėmis bausmėmis nebuvo. Kada vieną bajorą nuteistą už netikrų pinigų dirbimą į sunkųjį (gilųjį) kalėjimą, tai pasirodė, jog tokio kalėjimo Raseiniuose nė būte nebuvo. Vilniuje į kalėjimą tuo laiku negalima buvo pasodinti, taip jisai buvo sugriuvęs. Didelių nusidėjimų prieš visuomenės tvarką retai teatsitikdavo. Galima buvo be jokios baimės ir pavojaus keliauti per didžiausius miškus, apie užpuolimus nebuv girdėti. Valstybės kasą su dideliais pinigais Lenkijoje buvo važiojama pasamdyta žydų būda, lydint vienam arba dviem kareiviams. Iš to matyti, kad užpuolimai su apiplėšimu labai retas buvo dalykas. Rusijoje tuo laiku bausmės buvo labai didelės, tačiau kalėjimai buvo visados pilni, vagystės daug didesnės.

A. Alekna.

— Kodel tamsta savo pačią laikai visuomet namuose uždaręs? Neišleidi nei į prakalbas, nei į teatrą. — Koks gi būtų išrokavimas palikt tuščius kambarius, kuomet renda tokia brangi.

Lapkričio 22 d. 1919 narsioji Lietuvos kariuomenė labai sumušusi išvyjo kolčakininkus — rusus ir vokiečius — iš Radviliškio. Paimta 30 orlaivių, daug armotų, kulkosvaidžių ir šaunamosios medegos.

KVOTIMAS.

Mokytojas: — Mylimas — kokia tai kalbos dalis? Mokinys: — Būdvardis. Mokytojas: — Kaip bus aukštesnis laipsnis? Mokinys: — Sužieduotas. Mokytojas: — O aukščiausias? Mokinys: — Apsivedęs.

FARMOS! FARMOS!

Tikra laimė žmogui tai ūkis. Ukininkas nesibijo streikų ir bedarbės. Ukininkas pavalgęs taip kaip miestelėnai ir matyti neguli panašių maistų, užtat sveikas ir daktaro nepažįsta. Ukininkas tai penčtojas pasaulio, be kurio darbo niekas negali apsieiti. Taigi kas nori būti tokiu naudingu pasauliui ir pats, nejausti bedarbės ir streiko pasekmių, tas tegul eina ant ūkės. Mes patarnaujame kiekvienam kas nori surasti sau tikimą ūkį, tiksliai atsišaukite prie mūs.

Pavyzdžiui paduodame keletą progų:

1) Farma arti Lawrence, Mass. 150 akrų geros žemės su mišku, trobesiai labai geri ir pakankamai ruimingi, 36 karvės, arkliai ir kiti gyvuliai. Visokios mašinos ir važimai, žodžiu viskas kas tik reikalinga ūkiui. Viskas pasėta ir pasodinta. Daržovės, vaisiai, pievos, viskas parduoda sulig aukščiausių kainų ir šviežūs kiekvieną dieną. Visaks už \$16,000.00.

2) Ukis-farma: Tabokos, cibulių, kukurūzų, bulvių ir vaisių su klevų cukraus produkeija 145 akrų No. 1 žemės su mišku ir ganyklom, per kurias teka puikus upelis, 75 ovelės ir labai daug klevų cukrui (sulti). Vieta neapsakomai graži. Nauja stuba su 11 kambarių. Didelė barnė, tabakai džiovinti daržinė, 1 aruodas (silo), pienui kambarys, kukurūzams klėtis, vištinycia, 15 vištų ir gaidys, 12 karvių, 5 telyčios, 1 bulius, 2 arkliai ir 2 kiaulės. Visokios mašinos, net ir bulvėm kastit, vežimai sunkūs ir lengvi. Viskas, kas reikalinga ūkiui. Dirvos užsėtos, daržovės užsodintos, imk ir gyvenk. Kaina tikai \$7,000. Šios dvi farmos, tai aukso maišos, kas tik turi pašaukimą prie ūkininkavimo.

Turime ir daugiaus pardavimui farmų pradedant nuo 1 iki 100 akrų žemės, įvairaus didumo ir įvairios kainos, pradedant nuo \$1000.00 iki \$6,000.00, apie linkę Lawrence, Lowell, Newburyport, Mass., apie Nashua ir Manchester, N. H.

Norintieji pirkti prašomi kreiptis laiškais keliomis dienomis išanksto su pažymėjimu, kokios ūkės, ar namo pageidaujate, o mes paskirtame laike lauksime ir tinkamai prigaminsime.

M. A. NORKUNAS

REAL ESTATE

16 Pleasant St., Lawrence, Mass.

United American Lines Inc. JOINT SERVICE WITH Hamburg American Line

TARP NEW YORK'O IR HAMBURG'O TRUMPAUSIAUS SUSISIEKIMAS SU VISAIS PORTAIS CENTRALĖS EUROPOS

Savaitiniai išplaukimai Kas Ketvergias

nuo Pier 86 No. River, 46-th St., New York.

Kambariai su 2, 4 ir 6 lovom ant visų laivų. Puikus valgomieji kambariai, salionai ir erdvūs dekal trečios klasės pasazieriams. Ant laivų "HANSA," "BAYERN," "WUERTEMBERG" ir "MOUNT CLAY" yra keli specialiai puikus kambariai.

Du nauji 20,000 tonų laivai RESOLUTE ir RELIANCE

Išplaukia kas antrą utarinką su 1-mos, 2-ros ir 3-čios klasės pasazieriais. Paskiau bus malnoma. Klauskite agento: JULIUS ROTTENBERG,

260 Hanover St., Boston, Mass.

SPECIALĖ EKSKURSIJA LIETUVON

LIEPOS-JULY 8-TA DIENA, 1922

Didelis ir Modernus THE ROYAL MAIL STEAM PACKET CO.

Laivą "ORDUNA"

EKSKURSIJA po vadovystę Pono V. M. Stulpino, kuris prižiūrės visoje kelionėje bagažų ir suteiks reikalingas informacijas kelionėje iš New Yorko iki pačiam Kaunui. Su šia ekskursija keliauna Lietuvos plačiai žinomas Amerikos lietuviams kinematografas, A. T. Radunas. Visi keliečiai sėdima ant laivo bus fotografuoti ant judamųjų paveikslų. Paveikslai bus traukiami ant žurių ir taip pat ant rubekians važiuojant į Lietuvą. Visoje kelionėje nuo New Yorko iki Kauno visi keliečiai turės smagiausią kelionę. Keliauk į Lietuvą Dideliu Laivu ir su Dideliu Lietuvių Būriu. LAIVAKORTES: Į Eitkūnus \$104.80, į Kauną \$105.15.

Rasęk tuojuo, kad galėtume užrezervuoti jums kambarį, nes vietų gali pri-trukti.

THE ROYAL MAIL STEAM PACKET CO. 26 Broadway, New York 117 W. Washington St., Chicago ARBA PAS VIETINIŲ AGENTUS.

